

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 11.travnja 2012

[\[Video\]](#)

Uskrsna preobrazba

Draga braćo i sestre, nakon svečanih proslava Uskrsa, naš je današnji susret prožet duhovnom radošću, koja izvire iz sigurnosti da je Krist, svojom smrću i uskrsnućem, jednom zasvagda izvojevao pobjedu nad grijehom i smrću. Prije svega svakome od vas ponovno upućujem srdačnu uskrsnu čestitku: neka u svim kućama i u svim srcima ponovno odjekne radosni navještaj o Kristovu uskrsnuću, tako da se iznova rodi nada. U ovoj katehezi želim prikazati preobrazbu koju je Isusovo uskrsnuće izazvalo u njegovim učenicima. Krenut ćemo od večeri uskrsnuća. Učenici su zatvoreni u kući u strahu od Židova (usp. Iv 20, 19). Strah se uvukao u njihova srca i priječi ih da idu ususret drugima, ususret životu. Učitelja nema više. Sjećanje na njegovu muku samo pojačava nesigurnost. Ali Isusu je stalo do njegovih i ispunjava obećanje koje je dao na Posljednjoj večeri: "Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama" (Iv 14, 18) i to kaže i nama, također u vremenima tame: "neću vas ostaviti kao siročad". Ta situacija tjeskobe učenika stubokom se mijenja Isusovim dolaskom. On ulazi kroz zatvorena vrata, staje među njih i daje mir koji ulijeva sigurnost: "Mir vama!" (Iv 20, 19b). To je jedan obični pozdrav koji sada zadobiva novo značenje, jer sada izaziva nutarnju promjenu; to je uskrsni pozdrav, koji u učenicima razbija svaki strah. Mir što ga Isus nosi je dar spasenja kojeg je on obećao u svojim oprostajnim govorima: "Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši" (Iv 14, 27). Na taj dan uskrsnuća, on ga daje u punini i postaje za zajednicu izvor radosti, sigurnost pobjede, sigurnost u oslanjanju na Boga. "Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši" Isus govori i nama. Nakon tog pozdrava, Isus pokazuje učenicima rane na rukama i boku (usp. Iv 20, 20), znakove

onoga što je bilo i što se nikada više neće izbrisati: njegovo uskrslo čovječstvo ostaje "ranjeno". Ta gesta ima za cilj potvrditi novu stvarnost uskrsnuća: Krist koji je sada među svojim je stvarna osoba, isti onaj Isus koji je tri dana ranije bio pribijen na križ. Tako, u zasljepljujućem svijetlu Uskrsa, u susretu s Uskrslim, učenici dokučuju spasenjski smisao njegove muke i smrti. Tada su žalost i strah ustupili mjesto punoj radosti. Ta radost u njihovu srcu proizlazi iz činjenice da su "vidjeli Gospodina" (usp. Iv 20, 20). On im ponovno reče: "Mir vama!" (r. 21). Već sada je očito da to nije samo neki pozdrav. To je dar, Dar kojeg Uskršli želi dati svojim prijateljima, i to je istodobno jedna poslanje koje im daje: taj mir, što ga je Krist stekao svojom krvlju, nije samo za njih već također za sve, i učenici će ga morati pronijeti čitavim svijetom. Naime, on dodaje: "Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas" (isto). Uskršli se Isus vratio učenicima zato da ih pošalje u svijet. On je dovršio svoje djelo u svijetu, sada je na njima da siju u srca ljudi vjeru da Otac, kojeg će spoznati i uzljubiti, sabere sve svoju raspršenu djecu. Ali Isus zna da u njegovima ima još mnogo straha. Zato dahnu u njih i rađa ih na novi život u svom Duhu (usp. Iv 20, 22); ta je gesta znak novog stvaranja. Darom Duha Svetoga koji dolazi od Krista uskrsloga započinje novi svijet. Slanjem učenika počinje hod naroda novog saveza svijetom, naroda koji vjeruje u njega i u njegovo djelo spasenja, naroda koji svjedoči istinu uskrsnuća. Tu novost života koji ne zna za smrt, što ga donosi Uskrs, treba širiti posvuda, da trnje grijeha koje ranjavaju čovjekovo srce ustukne pred klicama milosti, Božje prisutnosti i njegove ljubavi koji pobjeđuju grijeh i smrt. Dragi prijatelji, i danas Uskršli ulazi u naše kuće i u naša srca, usprkos tome što su vrata katkad zatvorena. Ulazeći daruje mir i radost, život i nadu, darove koje trebamo za svoje ljudsko i duhovno preporođenje. Jedino on može razvaliti ona grobna vrata koja čovjek često postavlja na vlastite osjećaje, vlastite odnose, vlastita ponašanja; vrata koja nose pečat smrti: podjele, neprijateljstva, mržnje, zavisti, nepovjerenja ravnodušnosti. Jedino on, Živi, može dati smisao životu i ponovno pokrenuti onoga koji je umoran i žalostan, koji je klonuo duhom i lišen nade. To je ono što su iskusila dvojica učenika koji su na dan uskrsnuća putovala iz Jeruzalema za Emaus (usp. Lk 24,13-35). Oni govore o Isusu, no s njihova "snuždenog lica" (usp. r. 17) mogu se iščitati neispunjena nade, nesigurnost i malodušnost. Ostavili su svoj rodni kraj da slijede Isusa sa svojim prijateljima i otkrili novu stvarnost, u kojoj opraštanje i ljubav nisu samo više prazne riječi, već na konkretan način dotiču stvarnost. Isus Nazarećanin je učinio sve novim, promijenio im je život. Ali on je sada mrtav i čini se kako je sve svršeno.

Iznenada, međutim, nisu ih više samo dvojica na putu, već trojica. Isus se pridružuje dvojici učenika i putuje s njima, ali oni ga nisu mogli prepoznati. Čuli su, bez sumnje, glasove o uskrsnuću, jer sami govore: "A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ" (rr. 22-23). Ipak, sve to nije bilo dovoljno da ih uvjeri, jer "njega ne vidješe" (r. 24). Tada Isus, strpljivo, "počevši... od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu". Uskršli tumači učenicima Sveto pismo, nudeći temeljni ključ za njegovo tumačenje, to jest samoga sebe i svoje uskrsno otajstvo: o njemu svjedoče Pisma (usp. Iv 5,39-47). Smisao svega, Zakona, proroka i psalama, iznenada se otkriva i postaje jasan pred njihovim očima. Isus je otvorio njihov um da mogu razumjeti Pisma (usp. Lk 24, 45).

U međuvremenu su stigli do sela, vjerojatno do kuće jednog od dvojice učenika. Stranac suputnik "kao da htjede dalje" (r. 28), ali zatim ipak ostade s njima jer su ga žarko molili: "Ostani s nama" (r. 29). I mi moramo uvijek iznova žarko moliti Gospodina: "Ostani s nama". "Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše" (r. 30). Podsjećanje na geste koje je Isus učinio na Posljednjoj večeri je očito: "Uto im se otvore oči te ga prepoznaše" (r. 31). Isusova prisutnost, najprije po riječima, a zatim po gesti lomljenja kruha, omogućuje učenicima da ga prepoznaju, i oni mogu na nov način osjetiti ono što su već prije doživjeli s njim: "Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?" (r. 32). Taj nam događaj ukazuje na dva povlaštena "mjesta" gdje možemo susresti Uskrsloga koji preobražava naš život: to su slušanje Riječi i lomljenje Kruha; dva međusobno duboko povezana "mjesta" jer "Riječ i euharistija tako su tijesno povezane da ne mogu biti shvaćene jedna bez druge: Riječ Božja postaje sakramentalno tijelo u euharistijskom činu" (Posin. apost. pob. *Verbum Domini*, 54-55). Nakon toga susreta, dvojica učenika "u isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: 'Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!'" (rr. 33-34). U Jeruzalemu čuju vijest o Isusovu uskrsnuću i sami pripovijedaju vlastito iskustvo, zapaljeno ljubavlju prema Uskrslogu, koji im je otvorio srce neizmjerne radosti. Bili su – kako kaže sveti Petar – "uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo rođeni za životnu nadu" (usp. 1 Pt 1, 3). U njima se ponovno rađa vjerski zanos, ljubav prema zajednici, potreba da drugima priopće radosnu vijest. Učitelj je uskrsnuo i zajedno s njime je čitav život preporođen; svjedočiti taj događaj postaje za njih nezatomljiva potreba.

Dragi prijatelji, neka uskrsno vrijeme bude za sve povlaštena prigoda da ponovno otkrijemo s radošću i zanosom izvore vjere, prisutnost Uskrsloga među nama. Riječ je o tome da prođemo isti onaj put koji je Isus dao proći dvojici učenika iz Emausa, preko ponovnog otkrivanja Božje riječi i euharistije, to jest da kročimo s Gospodinom i pustimo da on otvori naše oči da spoznamo pravi smisao Pisma i vidimo ga prisutna u lomljenju kruha. Vrhunac toga puta, nekoć kao i danas, je euharistijska pričest: u pričesti Isus nas hrani svojim Tijelom i svojom Krvlju, da bi bio prisutan u našem životu, da nas učini novima, nošenima snagom Duha Svetoga. U zaključku, iskustvo učenika poziva nas razmišljati o smislu Uskrsa za nas. Pustimo da se uskrsli Isus susretne s nama! On, živi i istiniti, je uvijek prisutan među nama; kroči s nama da naš život vodi putem Dobra. Uzdamo se u Uskrsloga koji ima moć dati život, dati da se ponovno rodimo kao djeca Božja, koja su kadra vjerovati i ljubiti. Vjera u njega preobražava naš život: oslobađa od straha, daje mu čvrstu nadu, daje da ga pokreće ono što daje puni smisao životu - Božja ljubav.

* * *

Najsrdajnije pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike.

Dok slavimo pobjedu života nad smrću, okupljeni kao zajednica vjernika, ostanite postojani u molitvi te svojim životom budite navjestitelji radosti Gospodinova uskrsnuća. Hvaljen Isus i Marija!

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana